

af kyrkorna, som aflemna denna så kallade gratialtionde, äro i ganska knappa vilkor. Dessa jemte andra förhållanden vill jag försöka närmare visa genom att till det Utskott, dit denna motion blir remitterad, få aflemna utdrag ur de särskilda kyrkornas räkenskaper jemte öfriga handlingar, som kunna vara i ärendet upplysande.

Med anledning af hvad jag nu anført anhåller jag vördsammast, att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t befria Vestra Karaby, Norrhvidinge, Örja, Asmundtorp och Stora Harrie kyrkor inom Lunds stift ifrån att hädanefter aflemna spanmål, eller så kallad gratialtionde, till Landskrona kyrka.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1875.

Ivar Månsson.

N:o 19.

Af Herr Ivar Månsson: Angående underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t om vidtagande af åtgärder i syfte att upptagandet af kollekt- och stamboksmedel måtte upphöra.

Sedan gammalt har det varit öfligt att, för kyrkors uppehälle eller ombyggnad, för läroverks och lasarets samt äfven för enskilda personers understöd m. m. upptaga kollekt- och stamboksmedel i rikets kyrkor eller församlingar till dem som deraf varit i behof och erhållit Kongl. Maj:ts tillåtelse att sådana medel få upptaga. Men då detta numera ej öfverensstämmer med det senare bildade begreppet om aflemnandet af allmänna eller enskilda bidrag; och då, särdeles på de ställen der klockaren under gudstjensten går omkring med hafven för insamlandet af dessa

medel, det är på det högsta störande och olämpligt, så torde det vara hög tid att afskaffa ett dylikt föråldradt bruk.

Med dessa medels insamling är ej så ringa besvär och kostnad förenad. Så uppbär t. ex. hvarje konsistoriinotarie i stiftet der medlen insamlas 6 procent och i stiftet der de skola redovisas 3, hvilket sålunda utgör 9 procent af det hela, och skulle hvar och en som härmed har bestyr hafva lika betaldt i proportion, skulle ej allmosan på långt när räcka till att betäcka besvären.

Den 19 Maj 1871 ingick Riksdagen med en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t derom, att konsistoriinotarierna ej skulle ega rätt uppbära provision af kollektmedel, hvilken ännu ej är af Kongl. Maj:t besvarad. Men då denna skrifvelse endast afsåg kollektmedlen, till följd hvaraf provisionen för stamboksmedlen skulle förblifva oförändrad, och då med denna skrifvelse väl ej annat resultat läser kunna vinnas, än att konsistoriinotarierna blifva på annat sätt godtgjorde förlusten af denna provision, hvaremot sättet och olägenheterna i öfrigt för dessa medels insamlande förblifva oförändrade, så tror jag det vore klokast att fullkomligt upphöra med så väl kollekt- som stamboksmedels upptagande.

För min del anser jag det vara riktigast, att de, som äro i behof af eller kunna påräkna understöd af allmänna medel, ingifva sina ansökningsningar till Kongl. Maj:t, som, såvida Kongl. Maj:t ansåg dem värda att hörsammas, afgaf proposition om bifall härpå till Riksdagen, hvarefter de sålunda beviljade medel oförminskade skulle komma de behöfvande till del.

Med stöd af hvad jag sålunda i korthet kunnat anföra, får jag härmed föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t genom en underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för, att upptagandet af kollekt och stamboksmedel må helt och hållet upphöra.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1875.

Ivar Månsson.

Häruti instämma:

J. E. Billström.

M. Ekström.

J. N. Biesert.

O. B. Olsson.